

Forfatter: Birkeland, Michael

Titel: BREV TIL: Løvenskiold, Otto Joachim FRA: Birkeland, Michael (1879-01-20)

Citation: Birkeland, Michael: "BREV TIL: Løvenskiold, Otto Joachim FRA: Birkeland, Michael (1879-01-20)", i *Breve fra Rigsarkivar Birkeland (1848-1879)*, Steenske Forlag, s. 226. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002069799-000-shoot-L0020697990000093.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Rigsarkivar Birkeland (1848-1879)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL HØIESTERETSASSESSOR OTTO LØVENSKIQLD.

Chr.a 20. 1. 1879.

Høitærede Hr. Assessor!

Ved moden Overveielse er jeg kommen til følgende Resultater:

s. 2271, at jeg ikke bør sende Aftenbladet Deres Opsats til Trykning;

2, at De vil blive meget stødt, for ikke at sige sint, dersom jeg ikke gjør som De ønsker, — og

3, at De tilsidst vil erkjende, at det var rigtigt, at jeg ikke sendte Aftenbladet Opsatsen.

Da min Begjærlighed efter Resultatet No. 3 er større end min Frygt for Resultatet No. 2, vil jeg holde fast ved No. 1.

Det nytter ikke nu at skrive Opsatsen om, saaledes som jeg foreslog første Gang; det er sandsynligt, at Meidell veed, hvem Forfatteren er. Vilde det være vel, om det blev bekjendt? Det er ikke tilstrækkeligt at gaae klar af Lovbestemmelsens Ordlyd; den paalægger et Medlem af Høiesteret meget vidtgaaende moralske Forpligtelser. Vistnok kan der være Hensyn og Pligter, som ere stærkere end den; men for Øieblikket kan man ikke sige, det er Tilfældet. Jeg raader derfor til at lade Stykket ligge. Hvad skulde være tabt derved? Det er klart, at De bør være særdeles varsom i en Tid som denne.

Da jeg for en Uge siden talte med Dem, havde jeg et stærkt Indtryk af, hvor frisk De i Grunden maatte være paa Sjæl og Legeme. Men da jeg senere tænkte derover, blev Tvivlen stærkere og stærkere, og jeg kom mere og mere ind paa den Tanke, at det snarere var nervøs Ophidselse. Deres Vaklen med Hensyn til Opsatsen viser, hvilken Uro der er hos Dem. Jeg kjender noget til det Nervøse. Bedst vilde det være, om De hverken tænkte, talte eller skrev, men apathisk hengav Dem til Tilværelsens og Reconvalescensens Glæder. Det er naturligvis umuligt. Kunde De da ikke, kjære Hr. Assessor, i nogen Tid forfalde til Romanlæsning? Er det absolut nødvendigt at være aandelig beskjæftiget, saa er det bedre at skrive til Univ.-Bibl. Drolsum og bede ham sende Dem nogle nye Bøger om Haandverkets Stilling og Reformer deri, Protectionismen eller Lignende. Fremfor Alt bør man ikke blande sig op i Dagens Strid.

s. 228 Det skulde ikke undre mig, om Hr. Assessoren svarer mig, at De har været syg og nu er frisk. Det nytter ikke med mig, som kjender det Nervøse; det varer længe, inden det gaaer bort.

Jeg slutter nu, forinden De bliver vred for Alvor, kjære Hr. Assessor! — Det glæder mig, at De saa let har forvundet min Modsigelse med Hensyn til Opfattelsen af, hvad der kan have bevæget Morgenbladet til at indtage den for mig som for Dem overraskende eller endog forargelige Holdning. Jeg haaber derfor, at De ialfald ikke længe bliver vred paa

Deres ærbødige og hengivne

M. Birkeland.